

Bemærkninger til forslaget

Ved undervisnings- og forskningsministerens seneste bekendtgørelse om uddannelsesstøtte, bekendtgørelse nr. 554 af 22. juni 1992, blev der gennemført en mærkbar stramning af mulighederne for tildeling af uddannelsesstøtte (SU) til enkeltfagskursister.

En tidligere mulighed for SU i ca. 3 år er nu indsnævret til 23 måneder, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 2. Desuden er det ugentlige timetal hævet fra 20 til 28 timer, jf. § 5, stk. 3.

Denne stramning, frygter forslagsstillerne, vil føre til en udstødning af de uddannelsesfremmede voksne.

Ændringen af bekendtgørelsen er kommet, efter at det nu er muligt at gennemføre den 2-årige hf på enkeltfagskurserne. Det er rimeligt nok, at man ikke skal bruge længere tid på sin hf-eksamen end nødvendigt. Det er derfor ikke en generel undtagelsesbestemmelse for VUC-kursister, der anbefales, men en mulighed for at tage hensyn til voksne uddannelsessøgende (23-årige og derover) eller uddannelsessøgende med forsørgerforpligtelser.

Denne mindre gruppe uddannelsessøgende på VUC-kurserne har ofte nogle faglige forudsætninger, der opfylder kravene til optagelse, men de har tit brug for lidt længere tid til gennemførelsen af kursuset. De skal ofte bruge mere tid på forberedelse end de unge, der kommer lige fra skolen. Det kan til nød klares, hvis de har 20 eller 22 timer om ugen, men hvis kravet bliver 28 timer plus en tilsvarende forberedelsestid derhjemme, så er det simpelt hen ikke overkommeligt.

Forslaget om at sikre tildelingen af uddannelsesstøtte til de voksne uddannelsessøgende og dem med forsørgerforpligtelser, selv om de ikke opfylder 28-timers-kravet, vil ikke medføre øgede offentlige udgifter – tværtimod. Alternativet til SU vil for langt hovedparten af de berørte være andre former for overførselsindkomster, der ligger på et højere niveau end uddannelsesstøtten. Problemet er, at de kortuddannede voksne ved denne udstødning aldrig får gjort deres uddannelse færdig. Det er ydermere dårlig anvendelse af de økonomiske ressourcer.